

بررسی عوارض چشمی در بیماران بعد از عمل پیوند کلیه

دکتر عبدالرضا مدقاقچی * - دکتر حمیدرضا جهادی **

* استادیار گروه چشم پزشکی دانشکده پزشکی - دانشگاه علوم پزشکی گیلان

** استادیار گروه چشم پزشکی دانشکده پزشکی - دانشگاه علوم پزشکی شیراز

چکیده

امروزه با توجه به پیشرفت‌های اینمنولوژیکی و تکنیکهای جراحی و افزایش عوارض همودیالیز، تعداد افرادیکه پیوند کلیه می‌شوند افزایش یافته و با توجه به مصرف زیاد داروهای اینمنوساپروسیو، عوارض چشمی پیوند کلیه نیز افزایش یافته است. لذا تشخیص زودرس و درمان به موقع این عوارض می‌تواند از پیدایش عواقب مهم جلوگیری کند. هدف ما از این مطالعه بررسی شیوع عوارض چشمی بعد از عمل پیوند کلیه و ارتباط آن با سایر عوامل مانند سن، جنس، نوع پیوند و مدت دیالیز و نارسائی کلیه بود.

این مطالعه به صورت توصیفی در ۴۲ بیمار که سابقه بیماری و جراحی چشم نداشتند انجام شد. روش کار به این صورت بود که بیماران یک روز قبل از عمل پیوند کلیه معاینه کامل چشم شده و همان روز ۵۰۰ میلیگرم متیل پردنیزولون به صورت IV دریافت کردند که تا دو روز بعد از عمل ادامه داشته و بعداً تبدیل به ۲۰ میلیگرم پردنیزولون خوارکی می‌شد. همچنین بعد از عمل سیکلوسپورین A و ازاتیوپرین به ترتیب با دوز ۵ و ۱ میلیگرم به ازای یک کیلوگرم وزن بدن شروع شده و تا آخر مدت پیگیری ادامه می‌یافتد. نتایج بعد از عمل با تستهای Chi-square و Mann Whitney U مقایسه شدند.

از کل بیماران یک مورد (۰.۲٪) از جسد، ۲۷ مورد (۶۴٪) از اهداندنه فامیل و ۱۴ مورد (۳۴٪) از اهداندنه غیر فامیل پیوند شدند. مورد (۰.۷۶٪) مذکور و ۱۰ مورد (۲۴٪) مونث بودند. سن متوسط بیماران ۳۴/۴ سال (۱۴-۵۶) که بطور متوسط ۱۲/۶ ماه (۶-۲۴) پیگیری شدند. شایع ترین عارضه چشمی کاتاراکت بود (۴۵٪) ولی ارتباط معنی داری بین کاتاراکت و دوز استرونید، سن، جنس، نوع پیوند، مدت دیالیز و نارسائی کلیه وجود نداشت. در ۷٪ موارد گلوکوم ایجاد شد که از نوع زاویه باز بود. در ۵٪ موارد کراتیت هرپسی از نوع دندرتیکی ایجاد که دو طرفه، متععدد و توان با علایم التهابی نبود.

با توجه به شیوع عوارض چشمی داروهای مصرفی در پیوند کلیه بهتر است این بیماران به صورت مرتب از نظر چشم پیگیری شده و در صورت ایجاد عوارض درمان مناسب انجام شود.

کلید واژه ها: اینمنوساپروسیون/ بیماری های چشم- عوارض- پیوند کلیه/ عوارض پس از عمل جراحی

مقدمه

برای اولین بار در سال ۱۹۵۹ اولین عارضه توسط Porter. R گزارش شد که از ۳۹ بیمار مورد بررسی، در ۲۴٪ کاتاراکت و در ۵٪ رتینیت با ویروس سیتومگال ایجاد شده بود (۲). در مطالعه بعدی که توسط Pfefferman. R در سال ۱۹۷۷ بر روی ۷۸ بیمار انجام شد، ۵۳٪ دچار کاتاراکت شدند و ارتباط معنی داری بین کاتاراکت و دوز کلی استروئید مشخص شد (۳).

در سال ۱۹۸۲، Hilton- AF در ۱۶۰ بیمار مورد بررسی شیوع کاتاراکت را ۷۰٪/۴۰٪ داد (۴). در سال ۱۹۸۶ Kremer, ۱ در ۴۳۰ بیمار کراتیت

امروزه به علت پیشرفت تکنیکی در جراحی و اینمنولوژی پیوند کلیه، تعداد اعمال پیوند کلیه افزایش یافته است و با توجه به مصرف داروهای اینمنوساپروسیو، عوارض بعد از پیوند کلیه در حال افزایش می‌باشد. لذا تشخیص زودرس و درمان به موقع این عوارض می‌تواند از عواقب مهم جلوگیری کند. داروهاییکه در پیوند کلیه بکار می‌روند عبارتند از پردنیزولون، ازاتیوپرین و سیکلوسپورین A. یکی از عوارض مهم، عوارض چشمی می‌باشد که می‌تواند به صورت کاتاراکت، گلوکوم، فعل شدن هرپس، رتینیت و اندوفتالمیت باشد (۱).

زیر ۵۰۰۰ و ترومبوسیتوپنی زیر ۱۰۰۰۰۰ (۱) با ازایوپرین دوز داروها کاهش می یافت. در موارد مسمومیت سیکلوسیپورین A بعد از کاهش یا قطع دارو، ازایوپرین با دوز ۲ میلیگرم به ازای کیلوگرم وزن شروع می شد. در موقع پس زدن پیوند، پالس متبیل پردنیزولون ۱ گرم روزانه به صورت I.V شروع و ۳ روز ادامه می یافت و بعد به ۳۰ میلیگرم پردنیزولون خوراکی تبدیل می شد و بیمار بعد از ۲ هفته از بیمارستان مرخص می شد بعد ماه اول، هر دو هفته یکبار بعد ماهانه به مدت سه ماه، سپس هر سه ماه به مدت شش ماه و بعد هر شش ماه پیگیری می شدند و در هر مراجعت معاینه کامل چشم و آزمایشات CBC، BUN، Creatinine، U/A، U/C کرد. انجام و هر ۶ ماه سونوگرافی انجام می شد.

جهت بررسی آماری از تست Chi-square جهت ارزیابی کاتاراکت و فاکتورهای کیفی و از Mann Whitney جهت ارزیابی کاتاراکت و فاکتورهای U کمی مانند سن، مدت دیالیز، نارسائی کلیه و دوز کلی استروئید استفاده گردید.

نتایج

تعداد کل بیماران ۴۲ مورد بود که یک مورد (۲٪) از جسد، ۳۲ مورد (۶۴٪) از فامیل و ۱۴ مورد (۳۴٪) از غیرفامیل پیوند شدند. ۷۶٪ بیماران مذکور و ۳۴٪ مونث بودند (جدول ۱). سن متوسط بیماران ۴/۳۴ سال (۱۴-۵۴) (جدول ۲) و متوسط مدت نارسائی کلیه، دیالیز و پیگیری به ترتیب ۱۹/۲۹، ۷/۲ و ۱۲/۶ ماه بود.

جدول ۱: توزیع فراوانی نسبی بیماران بر حسب جنس

نوع اهداء کننده	کل	مرد	زن
کل	۴۲(٪۱۰۰)	۳۲(٪۷۶)	۱۰(٪۲۴)
فامیل	۲۷(٪۶۴)	۲۲(٪۸۱)	۵(٪۱۹)
غیرفامیل	۱۴(٪۳۴)	۹(٪۹۴)	۵(٪۳۶)
جسد	۱(٪۲)	۱(٪۱۰۰)	*

دندر تیکی هر پس را ۱۶٪ گزارش داد که دو طرفه، متعدد، محیطی و فاقد علایم التهابی بیاند (۵). در ۱۹۹۰ در ۸۰ بیمار مورد بررسی در ۵۲٪ Das.T, Shakhaju کاتاراکت، ۲۷٪ عفونت با ویروس سیتو مگال و در ۵٪ افزایش فشار داخل چشم گزارش داد (۶). هدف ما از این مطالعه بررسی شیوع عوارض چشمی در بیماران بعد از عمل پیوند کلیه و ارتباط آن با متغیرهای مانند سن، جنس، نوع پیوند دهنده و مدت دیالیز و نارسائی کلیه بود.

مواد و فوشها

این مطالعه به صورت توصیفی در ۴۲ بیمار که در سالهای ۷۰-۷۲ در بیمارستان نمازی شیراز تحت عمل پیوند کلیه قرار گرفته اند انجام شده است. بیمارانیکه واجد شرایط زیر بودند وارد مطالعه شدند ۱- عدم سابقه ترومای و جراحی و بیماری چشم ۲- عدم سابقه پیوند کلیه دهنگان کلیه سه گروه بودند: ۱- جسد ۲- فامیل ۳- غیرفامیل تعداد افراد واجد شرایط ۴۲ مورد بود که یک روز قبل از پیوند معاینه کامل چشم انجام و در همان روز ۵۰۰ میلیگرم پردنیزولون به صورت I.V شروع شده که تا دو روز بعد از عمل ادامه داشته و سپس با دوز ۲۰ میلیگرم پردنیزولون سیکلوسیپورین ادامه می یافت. همچنین بعد از پیوند سیکلوسیپورین A و ازایوپرین به ترتیب با دوز ۵ و ۱ میلیگرم به ازای کیلوگرم وزن شروع شده و ادامه می یافت ولی دوز سیکلوسیپورین A به ۳ میلیگرم به ازای کیلوگرم وزن کاهش می یافت. با وقوع مسمومیت داروئی مانند مسمومیت کلیوی برای سیکلوسیپورین A به ۳ میلیگرم به ازای کیلوگرم وزن کاهش می یافت. با وقوع مسمومیت داروئی برای سیکلوسیپورین A، (کراتینین بیش از ۳)، مسمومیت کبدی و تضعیف مغز استخوان (لکوپنی

بحث و نتیجه‌گیری

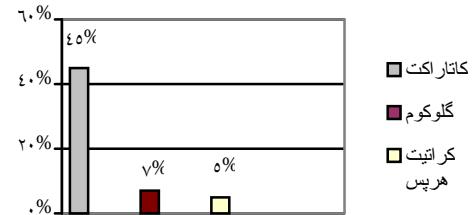
در مطالعه ما که در ۴۲ بیمار انجام شد ۵۷٪ دچار عوارض چشمی شدند که با مطالعات قبلی (۵۳٪) هماهنگ بود^(۳) عوارض ایجاد شده به صورت کاتاراکت، گلوكوم و کراتیت هرپسی بود. کاتاراکت: با توجه به عدم وجود کاتاراکت قبل از پیوند، کاتاراکتوژن نبودن سیکلولوپورین A و ازاتیوپرین و بروز ۴۵٪ کاتاراکت در این مطالعه و مقایسه با بروز آن در افراد جامعه (۱۰٪)^(۷) مشخص می‌شود که علت کاتاراکت، ممکنه ناشی از استروئید باشد. در این مطالعه، هیچگونه ارتباط معنی داری بین سن، جنس، مدت دیالیز، نارسائی کلیه و نوع پیوند مشخص نشد. با توجه به اینکه در اکثر بیماران، کاتاراکت ۶-۱۲ ماه بعد از پیوند ایجاد می‌شد در نتیجه می‌توان کاتاراکت را عارضه دیررس به حساب آورد و علت دیررس بودن یا ممکن است اثرات تاخیری استروئیدی روی لنز بوده و یا به علت واپستگی کاتاراکت به دوز توتال استروئیدی باشد. در سال ۱۹۷۷ Pfeffman R با مطالعه‌ایکه در ۷۸ بیمار انجام داد، ارتباط معنی داری بین کاتاراکت و دوز توتال استروئید مشخص کرد ولی در مطالعه‌ما هیچگونه ارتباط معنی داری بین کاتاراکت و دوز توتال استروئید مشخص نشد.

گلوكوم: شیوع گلوكوم در جمعیت براساس مطالعات مختلف ۴۷٪-۸۶٪ می‌باشد همچنین گلوكوم به علت استروئید توپیکال در ۳۰-۶٪ موارد دیده می‌شود^(۸). ولی در استروئید سیستمیک نادر می‌باشد. در مطالعه ما در ۷٪ موارد گلوكوم ایجاد شد و این مطالعه نشان داد که استروئید سیستمیک همانند توپیکال می‌تواند باعث گلوكوم شود. و اگر دیر درمان شود، میتواند منجر به تغییرات در میدان بینائی و عصب بینائی شده که برگشت پذیر نخواهد بود.

جدول ۲: میانگین سن بیماران بر حسب سال

نوع اهداه‌کننده	متوسط سن مودان	متوسط سن زنان	متوسط سن
کل	۳۲/۴۶	۵۰/۵۰(۱۷-۵۴)	۳۰/۳(۱۶-۵۴)
فامیل	۳۲/۰۷	۳۰/۴۵(۱۸-۴۷)	۳۹/۲(۲۰-۵۴)
غیرفامیل	۳۹/۱۴	۴۳/۷۷(۱۷-۵۴)	۳۰/۸(۱۶-۵۴)
جسد	۴۷	۴۷	۴۷

در ۵ مورد (۱۱٪) مسمومیت داروئی ایجاد که در ۴ مورد به علت سیکلولوپورین و ۱ مورد به علت ازاتیوپرین بود در ۵ مورد (۱۱٪) پس زدن پیوند اتفاق افتاد که با ۳ پالس متیل پردنیزولون درمان شد در ۲۴ مورد (۵٪) عوارض چشمی اتفاق افتاد. در ۱۹ مورد (۴۵٪) کاتاراکت، ۳ مورد (۷٪) گلوكوم و در ۲ مورد (۵٪) کراتیت هرپسی ایجاد شد. کاتاراکت ایجاد شده، دو طرفه و همزمان به صورت Posterior subcapsular داری بین کاتاراکت و سن، جنس، مدت دیالیز، نارسائی کلیه و دوز توتال استروئید دیده نشد. در ۷۵٪ موارد کاتاراکت ۱۲-۶ ماه بعد از پیوند ایجاد شد (نمودار ۱).

نمودار ۱: توزیع فراوانی انواع عوارض چشمی در بیماران

بعد از پیوند کلیه

گلوكوم: در ۷٪ موارد ایجاد شد و زمان ایجادش ۱۲-۵ ماه بعد از پیوند و به صورت دو طرفه بود و با درمان تیمولول کنترل شد کراتیت هرپسی: در ۵٪ موارد ایجاد که به صورت دو طرفه، محیطی و متعدد و فاقد عالیم التهابی بود. و در هر دو مورد ۴ ماه بعد ایجاد و با درمان TFT کنترل شد.

صرفی در پیوند کلیه، توصیه می شود که این بیماران بعد از عمل پیوند به صورت مرتب تحت پیگیری از نظر چشم پزشکی قرار گرفته تا در صورت ایجاد عوارض درمان مناسب به موقع انجام شود.

کراتیت هرپسی: در ۵٪ بیماران ایجاد شد که در مطالعات قبلی ۱٪ بود(۵). کراتیت بصورت دو طرفه محیطی، متعدد و فاقد علایم النهابی بود. نتیجه گیری: با توجه به عوارض چشمی داروهای

منابع

1. Borel JF, Fearer C, Magne C. Effect of New Antilymphocyte Peptide Cyclosporine A in Animals. Immunology 1977; 32: 1017.
2. Porter R, Crombier AL, Gordner PS. Incidence of Ocular Complication in Patients Undergoing Renal Transplantation. Br Med J 1972; 3: 133-6.
3. Pfefferman R, Gombos GM, Kountz SL. Ocular Complication after Renal Transplant. Ann Ophthal 1977; 9(4): 467-70.
4. Hilton AF, Harrison JD, Lamb AM, Petrie JJ. Ocular Complication in Hemodialysis & Renal Transplant Patients. Aust J Ophthal 1982; 10(4): 247-53.
5. Kermer I, Wagner A. Herpes Simplex Keratitis in Renal Transplant Patients. Br J Ophthal 1991; 74(2): 94-6.
6. Das I, Sakhaju V. Ocular Complication in Renal Allograft Recipient: Nephrol Dial Transplant 1991; 6(9): 649-55.
7. American Academy of Ophthalmology. Cataract and Lens Section. Vol 11. New York: American Academy of Ophthalmology, 1998: 25.
8. American Academy of Ophthalmology. Glaucoma. Vol 10. New York: American Academy of Ophthalmology, 1998: 30-32.

Ocular Complications in Renal Transplant Patients

Medghalchi A, Jahadi HR.

Abstract

Today's due to immunological and surgical techniques and increasing complication related to hemodialysis, increasing number of patients scheduled for renal transplant and secondarily ocular complication of immunosuppressive agents increased. Therefore early diagnosis & management of these complications can prevent devastating problems. Our aim was to determine the incidence and type of ocular complication of renal transplant and its correlation with other variables such as, age sex, donor type and duration of renal failure and dialysis.

We selected 42 patients without history of any ocular disease and surgery. In each visit, complete eye examination was done. Patients received 500 mg Methyleprednisolone intravenously that started one day before operation and continued 2 days postoperatively, then changed to Prednisolone 20mg/daily. Also postoperatively, Cyclosporine A and Azathioprine started with 5 and 1 mg/kg respectively and continued with tapering doses. The results compared pre and postoperatively with Chi-square and Mann Whitney tests.

Total number of patients were 42 cases and donor were three groups: cadaver, relative and non-relative. Of all patients, male & female were 76% and 24% respectively with average age 34.4 year (14-54) with mean 12.6 months follow up (6-24). The most common complication was cataract (45%) but no significant correlation was found between cataract and total dose of steroid, age, sex, duration of dialysis and renal failure. In 7% of patients open angle glaucoma and in 5% bilateral peripheral dendritic herpetic keratitis without inflammation developed.

Regarding the ocular complication of renal transplant drugs, it is better that these patients followed regularly to prevent of complication and early treatment.

Key words: Eye Diseases- Complication/ Immunosuppression/ Kidney Transplantation/ Postoperative Complication